

Predmet C-188/24

Zahtjev za prethodnu odluku

Datum podnošenja:

7. ožujka 2024.

Sud koji je uputio zahtjev:

Conseil d'État (Francuska)

Datum odluke kojom se upućuje zahtjev:

6. ožujka 2024.

Tužitelji

WebGroup Czech Republic, a.s.

NKL Associates s. r. o.

Tuženici:

Ministre de la Culture

Premier ministre

**CONSEIL D'ÉTAT
(DRŽAVNO
VIJEĆE,
FRANCUSKA)**
odlučujući

u sporu

[omissis]

**SOCIETE WEBGROUP CZECH
REPUBLIC i drugi**

[omissis]

I° Skraćenom tužbom, dodatnim podneskom, replikom i trima novim podnescima, pod br. 461193, koje je tajništvo za sporove Conseil d'État (Državno vijeće) zaprimilo 7. veljače, 9. svibnja i 21. studenoga 2022. te 7. rujna i

5. prosinca 2023. i 19. siječnja 2024., društvo WebGroup Czech Republic zahtijeva od Conseila d'État (Državno vijeće) da:

1°) poništi zbog prekoračenja ovlasti décret n° 2021-1306 du 7 octobre 2021 relatif aux modalités de mise en œuvre des mesures visant à protéger les mineurs contre l'accès à des sites diffusant un contenu pornographique (Uredba br. 2021-1306 od 7. listopada 2021. o pravilima provedbe mjera za zaštitu maloljetnika od pristupa stranicama s pornografskim sadržajem);

2°) [omissis]

Tvrdi da je Uredba koju pobija:

– zahvaćena formalnim nedostatkom jer o njoj, kao ni o Zakonu od 30. srpnja 2020., koji je njezina pravna osnova, nisu obaviještene Europska komisija i Češka Republika u skladu s člankom 3. Direktive 2000/31/EZ od 8. lipnja 2000. o određenim pravnim aspektima usluga informacijskog društva na unutarnjem tržištu, posebno elektroničke trgovine;

– zahvaćena nezakonitim delegiranjem ovlasti jer se njome ne pojašnjava priroda tehničkih mehanizama koje treba uvesti kako bi se spriječio pristup maloljetnika pornografskim sadržajima na internetu;

– protivna načelima pravne sigurnosti i proporcionalnosti zajamčenima pravom Europske unije, članku 16. Deklaracije o pravima čovjeka i građanina iz 1789., pravu na pošteno suđenje, zajamčenom odredbama članka 6. Europske konvencije za zaštitu ljudskih prava i temeljnih sloboda te slobodi izražavanja, zajamčenoj odredbama članka 10. te konvencije;

– protivna ciljevima Direktive 2000/31/EZ od 8. lipnja 2000. jer nalaže općenite i apstraktne mjere koje se odnose na općenito opisanu kategoriju određenih usluga informacijskog društva i koje se jednako primjenjuju na svakog pružatelja te kategorije usluga.

U dvama odgovorima na tužbu, zaprimljenima 9. rujna 2022. i 9. siječnja 2024., ministre de la culture (ministrica kulture, Francuska) zahtijeva da se tužba odbije. Ona tvrdi da tužbeni razlozi koje je istaknulo društvo tužitelj nisu osnovani.

U odgovoru na tužbu, zaprimljenom 10. siječnja 2024., Premier ministre (premijer, Francuska) složio se s očitovanjima ministrice kulture.

U dvama intervencijskim podnescima, zaprimljenima 15. studenoga 2022. i 7. ožujka 2023., udruge „Osez le féminisme !” i „Le Mouvement du Nid” zahtijevaju da se tužba odbije. One tvrde da je njihova intervencija dopuštena i da tužbeni razlozi istaknuti u tužbi nisu osnovani.

U dvama intervencijskim podnescima, zaprimljenima 10. srpnja i 20. rujna 2023., udruga „Les effronté-E-S” zahtijeva da se tužba odbije. Ona tvrdi da je njezina intervencija dopuštena i da tužbeni razlozi istaknuti u tužbi nisu osnovani.

2° Skraćenom tužbom, dodatnim podneskom, replikom i trima novim podnescima, pod br. 461195, koje je tajništvo za sporove Conseila d'État (Državno vijeće) zaprimilo 7. veljače, 9. svibnja i 21. studenoga 2022. te 7. rujna i 5. prosinca 2023. i 19. siječnja 2024., društvo NKL Associates sro zahtijeva od Conseila d'État (Državno vijeće) da:

1°) poništi zbog prekoračenja ovlasti Uredbu br. 2021-1306 od 7. listopada 2021. o pravilima provedbe mjera za zaštitu maloljetnika od pristupa stranicama s pornografskim sadržajem;

2°) [omissis]

Tvrdi da je Uredba koju pobija:

– zahvaćena formalnim nedostatkom jer o njoj, kao ni o Zakonu od 30. srpnja 2020., koji je njezina pravna osnova, nisu obaviještene Europska komisija i Češka Republika u skladu s člankom 3. Direktive 2000/31/EZ od 8. lipnja 2000. o određenim pravnim aspektima usluga informacijskog društva na unutarnjem tržištu, posebno elektroničke trgovine;

– zahvaćena nezakonitim delegiranjem ovlasti jer se njome ne pojašnjava priroda tehničkih mehanizama koje treba uvesti kako bi se spriječio pristup maloljetnika pornografskim sadržajima na internetu;

– protivna načelima pravne sigurnosti i proporcionalnosti zajamčenima pravom Europske unije, članku 16. Deklaracije o pravima čovjeka i građanina iz 1789., pravu na pošteno suđenje, zajamčenom odredbama članka 6. Europske konvencije za zaštitu ljudskih prava i temeljnih sloboda te slobodi izražavanja, zajamčenju odredbama članka 10. te konvencije;

– protivna ciljevima Direktive 2000/31/EZ od 8. lipnja 2000. jer nalaže općenite i apstraktne mjere koje se odnose na općenito opisanu kategoriju određenih usluga informacijskog društva i koje se jednako primjenjuju na svakog pružatelja te kategorije usluga.

U dvama odgovorima na tužbu, zaprimljenima 9. rujna 2022. i 8. siječnja 2024., ministrica kulture zahtijeva da se tužba odbije. Ona tvrdi da tužbeni razlozi koje je istaknulo društvo tužitelj nisu osnovani.

U odgovoru na tužbu, zaprimljenom 10. siječnja 2024., premijer se složio s očitovanjima ministrice kulture.

U dvama intervencijskim podnescima, zaprimljenima 15. studenoga 2022. i 7. ožujka 2023., udruge „Osez le féminisme !” i „Le Mouvement du Nid”

zahtijevaju da se tužba odbije. One tvrde da je njihova intervencija dopuštena i da tužbeni razlozi istaknuti u tužbi nisu osnovani.

U dvama intervencijskim podnescima, zaprimljenima 10. srpnja i 20. rujna 2023., udruga „Les effronté-E-S” zahtijeva da se tužba odbije. Ona tvrdi da je njezina intervencija dopuštena i da tužbeni razlozi istaknuti u tužbi nisu osnovani.

Uzimajući u obzir preostali sadržaj spisa;

Uzimajući u obzir:

- Ugovor o funkcioniranju Europske unije,
- Direktivu 2000/31/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 8. lipnja 2000.;
- code pénal (Kazneni zakonik);
- [omissis];
- loi n° 2020-936 du 30 juillet 2020 (Zakon br. 2020-936 od 30. srpnja 2020.);
- [omissis];

[omissis]

Budući da:

- 1 U svrhu borbe protiv sve veće izloženosti mlađih maloljetnika pornografskim sadržajima i protiv štetnih učinaka koje takva izloženost ima na njihovu psihološku konstrukciju i na nasilje nad ženama, Zakonom od 30. srpnja 2020. za zaštitu žrtava nasilja u obitelji nastoji se osnažiti, u odnosu na pornografske stranice koje maloljetnicima omogućuju pristup sadržajima koji se na njima nalaze, učinkovitost odredbi članka 227-24 Kaznenog zakonika kojim se već dulje vrijeme suzbija „*bilo izrada, prenošenje ili širenje, bilo kojim sredstvom i bilo kojim medijem, poruke nasilne prirode, kojom se potiče na terorizam, pornografske prirode ili takve prirode da ozbiljno povređuje ljudsko dostojanstvo ili potiče maloljetnike na igre koje ih dovode u fizičku opasnost, bilo trgovanje takvom porukom [...] ako tu poruku mogu vidjeti ili s njome doći u doticaj maloljetnici*”, pod prijetnjom tri godine zatvora i novčane kazne od 75 000 eura.
- 2 U tu se svrhu člankom 22. Zakona od 30. srpnja 2020., kao prvo, u članku 227-24 Kaznenog zakonika pojašnjava, i time prenosi ustaljena sudska praksa Coura de cassation (Kasacijski sud, Francuska), da obilježje kaznenog djela opisanog u tom članku postoji „*i ako se pristup maloljetnika porukama navedenim u prvom stavku ostvaruje samo njegovom izjavom da ima barem osamnaest godina*”.
- 3 Kao drugo, člankom 23. tog zakona uspostavljen je postupak kojim se predsjedniku Autorité de régulation de la communication audiovisuelle et numérique (Regulatorno tijelo za audiovizualnu i digitalnu komunikaciju,

Francuska) (Arcom) omogućuje da, kada utvrdi da osoba čija je djelatnost uređivanje online komunikacijske usluge omogućava maloljetnicima pristup pornografskom sadržaju protivno članku 227-24 Kaznenog zakonika, toj osobi uputi opomenu kojom joj se nalaže da u roku od petnaest dana poduzme sve mjere kojima bi se onemogućio pristup maloljetnika spornom sadržaju. Ako opomenuta osoba ne postupi u skladu s tim nalogom, predsjednik Arcoma može se obratiti predsjedniku tribunala judiciaire de Paris (Prvostupanjski redovni sud u Parizu, Francuska) kako bi se zabranio pristup toj usluzi i njezino izlistavanje u pretraživačima ili internetskim imenicima. U članku 23. Zakona određuje se da će se uvjeti njegove primjene propisati uredbom. Na toj su osnovi u Uredbi od 7. listopada 2021. o pravilima provedbe mjera za zaštitu maloljetnika od pristupa stranicama s pornografskim sadržajem navedena pravila u skladu s kojima predsjednik Arcoma može provesti postupak propisan člankom 23. Zakona.

- 4 Dvjestu tužbama, koje treba spojiti radi donošenja zajedničke odluke, društva WebGroup Czech Republic i NKL Associates sro zahtijevaju poništenje te uredbe zbog prekoračenja ovlasti.

Intervencije udruga „Osez le féminisme”, „Mouvement du Nid” i „Les effronté-E-S”:

- 5 S obzirom na predmet i prirodu spora, udruge „Osez le féminisme”, „Mouvement du Nid” i „Les effronté-E-S” svojim statutarnim ciljem i djelovanjem dokazuju da imaju dovoljan interes da se pobijana uredba održi na snazi. Njihove su intervencije stoga dopuštene.

Tužbeni razlog koji se temelji na nedovoljnoj preciznosti pobijane uredbe:

- 6 [omissis] [Sud koji je uputio zahtjev odbio je tužbeni razlog.]

Tužbeni razlozi koji se temelje na pozivanju na načela pravne sigurnosti i proporcionalnosti, pravo na pošteno suđenje i slobodu izražavanja:

- 7 [omissis] [Sud koji je uputio zahtjev odbio je tužbeni razlog.]

Pozivanje na Direktivu 2000/31/EZ od 8. lipnja 2000.:

- 8 U skladu s člankom 1. Direktive 2000/31/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 8. lipnja 2000. o određenim pravnim aspektima usluga informacijskog društva na unutarnjem tržištu, posebno elektroničke trgovine: „1. Ova Direktiva ima za cilj doprinijeti pravilnom funkcioniranju unutarnjeg tržišta osiguranjem slobodnog kretanja usluga informacijskog društva između država članica. / 2. Ova Direktiva usklađuje, u mjeri potrebnoj za postizanje cilja iz stavka 1., pojedine nacionalne odredbe o uslugama informacijskog društva koje se odnose na unutarnje tržište, poslovni nastan davatelja usluga, komercijalna priopćenja, elektroničke ugovore, odgovornost posrednika, kodeks ponašanja, izvansudske nagodbe, mogućnosti tužbe i suradnju između država članica.”

- 9 U skladu s člankom 2. te direktive: „*Za potrebe ove Direktive, sljedeći pojmovi imaju sljedeća značenja: [...] (h) ‚područje koordinacije‘: zahtjevi utvrđeni u pravnim sustavima država članica koji se primjenjuju na davatelje usluga informacijskog društva ili usluge informacijskog društva, bez obzira na to jesu li opće naravi ili izričito njima namijenjeni. / (i) Područje koordinacije se odnosi na zahtjeve koje davatelj usluga treba poštovati u vezi s: / – početkom obavljanja djelatnosti pružanja usluge informacijskog društva, kao što su zahtjevi vezani za kvalifikacije, ovlaštenje ili prijavu, / – obavljanjem djelatnosti pružanja usluga informacijskog društva, kao što su zahtjevi vezani za ponašanje davatelja usluga, zahtjevi u pogledu kvalitete i sadržaja usluge uključujući zahtjeve koji se odnose na oglašavanje i ugovore, ili zahtjeve vezane za odgovornost davatelja usluge.*”
- 10 U skladu s člankom 3. te direktive: „*1. Svaka država članica mora osigurati da usluge informacijskog društva koje pruža davatelj usluga s poslovnim nastanom na njezinom državnom području udovoljavaju onim nacionalnim odredbama te države članice koje spadaju u okvir područja koordinacije. 2. Države članice ne mogu, zbog razloga koji spadaju u okvir područja koordinacije, ograničiti slobodu pružanja usluga informacijskog društva iz neke druge države članice. [...] 4. Države članice mogu poduzeti mjere za odstupanja od stavka 2. u pogledu određene usluge informacijskog društva ako su zadovoljeni sljedeći uvjeti: / (a) mjere moraju biti: / i. potrebne iz nekog od sljedećih razloga: / – javna politika, posebno sprečavanje, istraga, otkrivanje i procesuiranje kaznenih djela, uključujući zaštitu maloljetnika i borbu protiv svakog poticanja na mržnju na rasnim, spolnim, vjerskim ili nacionalnim osnovama, kao i narušavanje ljudskog dostojanstva pojedinaca / – zaštita javnog zdravlja, / – javna sigurnost, uključujući zaštitu nacionalne sigurnosti i obranu, / – zaštita potrošača, uključujući ulagače; / ii. poduzete protiv određene usluge informacijskog društva koja dovodi u pitanje ciljeve navedene u točki i. ili koja predstavlja ozbiljan i veliki rizik za ostvarenje tih ciljeva; / iii. razmjerne tim ciljevima; / (b) prije poduzimanja takvih mjera i neovisno o sudskim postupcima, uključujući prethodne postupke i radnje provedene u okviru kriminalističke istrage, država članica je već: / – zatražila od države članice iz stavka 1. da poduzme mjere, a posljednja te mjere nije poduzela ili je poduzela nedostatne mjere, / – obavijestila Komisiju i državu članicu iz stavka 1. o svojoj namjeri da poduzme takve mjere. [...]*”
- 11 U skladu s člankom 14. stavkom 3. Direktive, primjenjivom u slučaju u kojem se pružena usluga informacijskog društva sastoji od pohrane informacija dobivenih od primatelja usluge: „*Ovaj članak ne utječe na mogućnost da sud ili upravno tijelo, u skladu s pravnim sustavom države članice, od davatelja usluge zahtijeva okončanje ili sprečavanje prekršaja i ne utječe na mogućnost da država članica utvrdi postupke kojima se uređuje uklanjanje ili onemogućavanje pristupa informacijama.*”
- 12 U skladu s uvodnom izjavom 8. Direktive: „*Cilj ove Direktive je stvaranje pravnog okvira kojim će se osigurati slobodno kretanje usluga informacijskog društva između država članica, a nije joj cilj usklađivanje područja kaznenoga prava kao takvog.*” U skladu s njezinom uvodnom izjavom 45.: „*Ograničenja*

odgovornosti posrednih davatelja usluga utvrđena u ovoj Direktivi ne utječu na mogućnost zabrana različitih vrsta; takve zabrane se mogu posebno sastojati od sudskih naloga ili naloga upravnih tijela u kojima se zahtijeva okončanje ili sprečavanje nekog prekršaja, uključujući uklanjanje nezakonitih informacija ili onemogućavanje pristupa njima.” Naposljetku, u skladu s njezinom uvodnom izjavom 48.: *„Ova Direktiva ne utječe na mogućnost država članica da od davatelja usluga, koji smješta[ju] na poslužitelju informacije dobivene od korisnika njihovih usluga, zahtijevaju primjenu dužne pažnje kakva se od njih opravdano može očekivati i kako je utvrđena nacionalnim zakonima, kako bi se otkrile i spriječile pojedine vrste nezakonitih aktivnosti.”*

- 13 U presudi od 9. studenoga 2023., Google Ireland Limited, Meta Platforms Ireland Limited, Tik Tok Technology Limited/Kommunikationsbehörde Austria (KommAustria) (C-376/22), Sud Europske unije je, u točkama 42. do 44. te presude, utvrdio da „Direktiva 2000/31 [...] počiva na primjeni načelâ nadzora u državi članici podrijetla i uzajamnog priznavanja, tako da su u okviru područja koordinacije definiranog u članku 2. točki (h) te direktive usluge informacijskog društva regulirane samo u državi članici na čijem državnom teritoriju pružatelji tih usluga imaju poslovni nastan” te je zaključio da je „[s]lijedom toga, s jedne strane, na svakoj [...] državi članici kao državi članici podrijetla usluga informacijskog društva da uredi te usluge i na toj osnovi zaštiti ciljeve od općeg interesa navedene u članku 3. stavku 4. točki (a) podtočki i. Direktive 2000/31” i da je, „[s] druge strane, u skladu s načelom uzajamnog priznavanja, na svakoj [...] državi članici, kao državi članici pružateljici usluga informacijskog društva, da ne ograniči slobodno kretanje tih usluga zahtijevajući poštovanje dodatnih obveza iz područja koordinacije koje je donijela”. Sud je iz tih razloga odlučio da „[č]lanak 3. stavak 4. Direktive 2000/31/EZ [...] treba tumačiti na način da općenite i apstraktne mjere koje se odnose na općenito opisanu kategoriju određenih usluga informacijskog društva i koje se jednako primjenjuju na svakog pružatelja te kategorije usluga nisu obuhvaćene pojmom ‚mjere poduzete u pogledu određene usluge informacijskog društva’ u smislu te odredbe”.
- 14 Kao prvo, društva tužitelji tvrde da se odredbama pobijane uredbe, kao i odredbama Zakona od 30. srpnja 2020., koje također osporavaju prigovorom nezakonitosti, ne poštuju ciljevi Direktive 2000/31/EZ jer se njima uspostavlja postupak kojim se upravnom tijelu omogućuje da osobu čija je djelatnost uređivanje online komunikacijske usluge opomenu da okonča kazneno djelo.
- 15 U tom pogledu, međutim, osporavane odredbe, u dijelu u kojem se njima uređuje postupak prema kojem upravno tijelo može opomenuti pružatelje usluga informacijskog društva da okončaju povredu i u slučaju nepostupanja u skladu s njegovom opomenom pokrenuti postupak pred sudom zbog povreda koje im se stavljaju na teret, ne propisuju, same po sebi, nikakvo pravilo o biti obveze o kojoj je riječ. Stoga i u toj mjeri se ne može smatrati da se njima, zbog razloga koji su obuhvaćeni „koordiniranim područjem” iz Direktive 2000/31/EZ, povređuje sloboda kretanja usluga informacijskog društva, s obzirom na to da Direktiva, kao što to pokazuju odredbe navedene u točkama 11. i 12., ne utječe na mogućnost

suda ili upravnog tijela da, u skladu s pravnim sustavom države članice, od pružatelja usluga zahtijeva da okonča povredu ili da je spriječi. Slijedom toga, društva tužitelji ne mogu osnovano tvrditi da su sporne odredbe, u dijelu u kojem se njima uređuje mehanizam kojim se upravnom tijelu omogućuje da opomene pružatelja usluga da okonča povredu, nezakonite zato što se njima ne poštuju ciljevi iz članka 3. Direktive 2000/31/EZ.

- 16 Kao drugo, međutim, društva tužitelji također tvrde da sporne odredbe ne propisuju samo postupak kojim se upravnom tijelu omogućuje da pružatelju usluga naloži da okonča povredu nego i, s obzirom na bit kaznenog djela o kojem je riječ, pojašnjenu dodatkom u članak 227-24 Kaznenog zakona odredaba iz Zakona od 30. srpnja 2020., navedenih u točki 2., imaju kao učinak da se pružatelje usluga s poslovnim nastanom u drugim državama članicama Europske unije obvezuje da uvedu tehničke mehanizme za blokiranje pristupa maloljetnika sadržajima koje distribuiraju. U tom pogledu, odgovor koji treba dati na tužbeni razlog koji se temelji na nepoštovanju ciljeva Direktive 2000/31/EZ ovisi, s obzirom na odredbe Direktive kako ih Sud Europske unije tumači u presudi navedenoj u točki 13., o odgovorima koje treba dati na pitanja [navedena u izreci] [omissis]:

[omissis] [Ponavljanje pitanja iz izreke]

- 17 Ta su pitanja ključna za rješenje spora koji se vodi pred Conseilom d'État (Državno vijeće). Ona predstavljaju ozbiljnu poteškoću. Stoga ta pitanja treba uputiti Sudu Europske unije u skladu s člankom 267. Ugovora o funkcioniranju Europske unije i, dok Sud o njima ne odluči, prekinuti postupak povodom tužbi.

O D L U Č U J E:

Članak 1.: Dopuštene su intervencije udruga „Osez le féminisme”, „Le Mouvement du Nid” i „Les effronté-e-s” na strani tuženikâ.

Članak 2.: Prekida se postupak povodom tužbi koje su podnijela društva WebGroup Czech Republic i NKL Associates sro dok Sud Europske unije ne odluči o sljedećim pitanjima:

- (a) Kao prvo, treba li smatrati da su odredbe kaznenog prava, osobito općenite i apstraktne odredbe kojima se određene radnje određuju kao kaznena djela podložna kaznenom progonu, obuhvaćene „koordiniranim područjem” iz Direktive 2000/31/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 8. lipnja 2000. kada se mogu primijeniti i na ponašanje pružatelja usluga informacijskog društva i na ponašanje bilo koje druge fizičke ili pravne osobe, ili treba smatrati, s obzirom na to da je cilj Direktive samo uskladiti određene pravne aspekte tih usluga bez usklađivanja područja kaznenog prava kao takvog i da se njome postavljaju samo zahtjevi koji se primjenjuju na usluge, da se takve kaznene odredbe ne mogu smatrati zahtjevima primjenjivima na početak obavljanja i obavljanje djelatnosti pružanja usluga informacijskog društva koji su obuhvaćeni „koordiniranim područjem” iz te direktive? Konkretno, jesu li kaznene odredbe čija je svrha

osigurati zaštitu maloljetnika obuhvaćene područjem primjene tog „koordiniranog područja“?

(b) Treba li smatrati da je nalaganje urednicima online komunikacijskih usluga da uspostave mehanizme za sprečavanje mogućnosti pristupa maloljetnika pornografskim sadržajima obuhvaćeno „koordiniranim područjem“ iz Direktive 2000/31/EZ, kojom se usklađuju samo određeni pravni aspekti predmetnih usluga, dok se ta obveza, iako se odnosi na obavljanje djelatnosti pružanja usluga informacijskog društva jer se tiče ponašanja pružatelja usluga, kvalitete ili sadržaja usluge, ne odnosi međutim na poslovni nastan pružatelja usluga, komercijalna priopćenja, elektroničke ugovore, sustav odgovornosti posrednika, kodekse ponašanja, izvansudske nagodbe, mogućnosti tužbe niti na suradnju između država članica te se stoga ne odnosi ni na jedno od područja uređenih odredbama o usklađivanju iz njezina poglavlja II.?

(c) U slučaju potvrdnog odgovora na prethodna pitanja, na koji način treba uskladiti zahtjeve koji proizlaze iz Direktive 2000/31/EZ i zahtjeve koji proizlaze iz zaštite temeljnih prava u Europskoj uniji, konkretnije zaštite ljudskog dostojanstva i zaštite interesa djeteta, zajamčenih člancima 1. i 24. Povelje Europske unije o temeljnim pravima i člankom 8. Europske konvencije za zaštitu ljudskih prava i temeljnih sloboda, ako je jasno da samo donošenje pojedinačnih mjera u pogledu određene usluge ne može osigurati učinkovitu zaštitu tih prava? Postoji li opće načelo prava Europske unije koje bi državama članicama dopuštalo da, osobito u hitnom slučaju, poduzmu mjere – uključujući općenite i apstraktne mjere u pogledu kategorije pružatelja usluga – koje nalaže zaštita maloljetnika od povrede njihova dostojanstva i integriteta, ako je to potrebno odstupajući, u odnosu na pružatelje usluga obuhvaćene Direktivom 2000/31/EZ, od načela propisanog tom direktivom prema kojem su oni regulirani u svojoj državi podrijetla?

[omissis]

[postupovne napomene]